

L kapitola 5.

[1] Jednou se na něj lidé tlačili, aby slyšeli Boží slovo, a on stál u břehu jezera Genezaretského; [2] tu uviděl, že u břehu jsou dvě lodi. Rybáři z nich vystoupili a vypírali sítě. [3] Vstoupil do jedné z lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby odrazil kousek od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy. [4] Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: "Zajeď na hlubinu a spustě sítě k lovu!" [5] Šimon mu odpověděl: "Mistře, namáhali jsme se celou noc a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím sítě." [6] Když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, až se jim sítě trhaly. [7] Dali znamení svým společníkům na druhé lodi, aby jim přišli na pomoc. Oni přijeli a naplnili rybami obě lodi, že se až potápěly. [8] Když to Šimon Petr uviděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: "Odejdí ode mne, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný." [9] Neboť jeho i všechny, kteří s ním byli, pojal úžas nad tím lovem ryb; [10] stejně i Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: "Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi." [11] Přirazili s loďmi k zemi, všechno tam nechali a šli za ním. [12] V jednom městě, kam Ježíš přišel, byl muž plný malomocenství. Jakmile Ježíše spatřil, padl tváří k zemi a prosil ho: "Pane, chceš-li, můžeš mě očistit." [13] On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, buď čist." A hned se jeho malomocenství ztratilo. [14] Přikázal mu, aby nikomu nic neříkal: "Ale jdi," pravil, "ukaz se knězi a obětuj za své očistění, co Mojžíš přikázal - jim na svědectví." [15] Zvěst o něm se šířila stále víc a scházely se k němu celé zástupy, aby ho slyšely a byly uzdravovány ze svých nemocí. [16] On však odcházival na pustá místa a tam se modlil. [17] Jednoho dne učil a kolem seděli farizeové a učitelé Zákona, kteří se sešli ze všech galilejských a judských vesnic i z Jeruzaléma. Moc Páně byla s ním, aby uzdravoval. [18] A hle, muži nesli na nosítkách člověka, který byl ochrnutý, a snažili se ho vnést dovnitř a položit před něj. [19] Když viděli, že ho nepronosou zástupem, vystoupili na střechu, udělali otvor v dlaždicích a spustili ochrnutého i s lůžkem přímo před Ježíše. [20] Když viděl jejich víru, řekl tomu člověku: "Tvé hříchy jsou ti odpuštěny." [21] Zákoníci a farizeové začali uvažovat: "Kdo je ten člověk, že mluví tak rouhavě? Kdo může odpustit hříchy, než sám Bůh?" [22] Ježíš však poznal jejich myšlenky a odpověděl jim: "Jak to, že tak uvažujete? [23] Je snadnější říci 'Jsou ti odpuštěny tvé hříchy', nebo říci 'Vstaň a chod?' [24] Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy," řekl ochrnutému: "Pravím ti, vstaň, vezmi své lůžko a jdi domů." [25] A ihned před nimi vstal, vzal to, na čem ležel, šel domů a chválil Boha. [26] Všechny zachvátil úžas a chválili Boha. Byli naplněni bázní a říkali: "Co jsme dnes viděli, je nad naše chápání." [27] Pak vyšel a spatřil celníka jménem Levi, jak sedí v celnici, a řekl mu: "Pojď za mnou." [28] Levi nechal všechno, vstal a šel za ním. [29] A ve svém domě mu připravil velikou hostinu. Bylo tam množství celníků a jiných, kteří s ním stolovali. [30] Ale farizeové a jejich zákoníci reptali a řekli jeho učedníkům: "Jak to, že jíte s celníky a hříšníky?" [31] Ježíš jim odpověděl: "Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. [32] Nepřišel jsem volat k pokání spravedlivé, ale hříšníky." [33] Oni mu řekli: "Učedníci Janovi se často postí a konají modlitby, stejně tak i učedníci farizeů; tvoji však jedí a pijí." [34] Ježíš jim řekl: "Můžete chtít, aby se hosté na svatbě postili, když je ženich s nimi? [35] Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat; potom, v těch dnech, se budou postit." [36] Řekl jim i podobenství: "Nikdo neutrhne kus látky z nového šatu a nezalátá jím starý šat; jinak bude mít díru v novém a ke starému se se záplata z nového nehodí. [37] A nikdo nedává mladé víno do starých měchů; jinak mladé víno roztrhne měchy a vyteče a měchy přijdou nazmar. [38] Nové víno se musí dát do nových měchů. [39] Kdo se napije starého, nechce nové; řekne: 'Staré je lepší.'"